

MRF 2024.35

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 18. januar 2024, j.nr. 22/08493

Stadfæstet afslag på lovliggørende dispensation fra tilstandsfredning til bevarelse af lægivende beplantning på landbrugsejendom med nicheproduktion af miniløg, da beplantningen var i strid med fredningens formål, uanset betydningen for bilag IV-arter på ejendommen. En evt. fysisk lovliggørelse skulle derimod ske under iagttagelse af bl.a. naturbeskyttelseslovens § 29 a.

E havde som ejer af en landbrugsejendom ansøgt om lovliggørende dispensation til bl.a. bevaring af beplantning på sin ejendom, der var omfattet af fredningen af arealer ved Kattinge Vig fra 1980. Den landbrugsmæssige drift af E's ejendom bestod hovedsageligt af nicheproduktion af usædningmateriale af specielle miniløg, der forekommer vildt i Danmark, og da denne produktion var betinget af gode læforhold, var der sket beplantning på en del af ejendommen, hvoraf en del var sket naturligt. Fredningen af Kattinge Vig har til formål at bevare områdets landskabelige og kulturhistoriske værdier og sikre de i området knyttede naturvidenskabelige interesser, og det fremgår af fredningens § 1, at det fredede område skal bevares i dets nuværende tilstand. Af § 2 fremgår bl.a., at arealerne kan anvendes som hidtil, og at almindelig landbrugsdrift og sædvanlige driftsomlægninger er tilladt, men at tilplantning af arealer uden for eksisterende skov ikke er tilladt. E havde i ansøgningen anført, at bevoksningen burde bevares, bl.a. fordi der i området fandtes en række bilag IV-arter samt andre fredede arter som skrubtudse og butsnudet frø. Fredningsnævnet for Østsjælland meddelte i juni 2022 afslag på lovliggørende dispensation til beplantningen, idet den fandtes at være i strid med fredningens formål, ligesom fredningsnævnet afviste, at en mulig forekomst af bilag IV-arter kunne begrunde, at fredningens formål ikke skulle påses. Afgørelsen blev påklaget af E, der navnlig anførte, at der i området fandtes bilag IV-arter som stor vandsalamander,

løvfrø og spidssnudet frø samt plantearterne gyvelkvæler og skovhullæbe, der ville have gavn af en dispensation. Roskilde Kommune havde hertil bemærket, at stor vandsalamander og skrubtudse ikke ville blive påvirket væsentligt af, at beplantningen blev fjernet, da der var mange levesteder for arterne i området, men anbefalede, at Miljøstyrelsen meddelte tilladelse efter artsfredningsbekendtgørelsen til, at bestanden af vedbendgyvelkvæler og skovhullæbe fjernedes, evt. på vilkår om, at disse blev søgt flyttet til et andet område. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) fandt, at der var tale om et dispensationskrævende forhold hvad angik læbeplantningen, da der var tale om beplantning uden for eksisterende skov, men at det ansøgte ikke var i strid med fredningens formål og derfor kunne meddeles efter naturbeskyttelseslovens § 50. Herefter fandt nævnet dog efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at meddele dispensation til det ansøgte, da beplantningen var i strid med fredningens forbud mod beplantning, der skulle understøtte fredningens formål, hvorfor fredningsnævnets afslag på lovliggørende dispensation blev stadfæstet. Nævnet bemærkede afslutningsvis, at ”forekomsten af eventuelle beskyttede dyre- og plantearter, herunder bilag IV-arter, på ejendommen ikke kan føre til et andet resultat. Eventuel fysisk lovliggørelse af forholdene på ejendommen skal derimod ske under iagttagelse af bl.a. naturbeskyttelseslovens § 29 a”.

Kommentar: Afgørelsen illustrerer, hvordan myndigheder og nævn har problemer med, at forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 29 a mod at beskadige bilag IV-arter som individer og deres levesteder også gælder bestående forhold og er undergivet en afvigende kompetencefordeling. Efter klagenævnets afgørelse er beplantningen af læbælte ulovlig i forhold til tilstandsfredningen fra 1980, og da lovliggørende dispensation er afvist af nævnet, skal kommunen som tilsynsmyndighed herefter påbyde lovliggørelse efter naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5. Da denne bestemmelse ikke er omfattet af habitatbekendtgørelsens § 10 om bilag IV-arter, skal kommunen herefter søge Miljøstyrelsen om dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 3, før der kan påbydes fysisk lovliggørelse. Hertil kommer, at det efter kommunens oplysninger i sagen også er nødvendigt, at Miljøstyrelsen meddeler dispensation fra artsfredningsbekendtgørelsen, før der kan påbydes fysisk lovliggørelse. Afslår Miljøstyrelsen at fravige artsbeskyttelsen, vil det være nødvendigt med en lovliggørende dispensation fra fredningen. Var klagenævnet i sagen nået frem til, at dispensation var i modstrid med fredningens formål, var spørgsmålet yderligere sat på spidsen, hvis fysisk lovliggørelse ville medføre skade på

MRF 2024.35

bilag IV-arter, idet der i så fald enten ville ske overtrædelse af fredningen eller af naturbeskyttelseslovens § 29 a, hvilket i givet fald kun ville kunne ændres ved en ændret fredning.

Stadfæstelse af afslag på lovliggørende dispensation til beplantning inden for fredning i Roskilde Kommune

Sag: 22/08493

Dato: 18. januar 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, jf. § 78, stk. 3.[\[1\]](#)

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fredningsnævnet for Østsjællandss afgørelse af 23. juni 2022 om afslag på lovliggørende dispensation til at bevare beplantning på matr.nr. [PN1] Kongemarken, Roskilde Jorder.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[\[2\]](#) og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.[\[3\]](#) Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 12. juli 2022 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer.

Klager har navnlig anført, at

- afgørelsen for så vidt angår det ansøgte i område 1 er truffet på et mangelfuldt grundlag,
- det ansøgte i område 2 ikke vil medføre synlig landskabelig ændring i forhold til den lovlige beplantning i området,
- afgørelsen for så vidt angår det ansøgte i område 4 er truffet på et forkert grundlag, og at
- Miljø og Fødevarerklagenævnet bør give en generel dispensation til bevarelse af alle planter på ejendommen.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen

Ejendommen, matr.nr. [PN1] Kongemarken, Roskilde Jorder, beliggende [A1], 4000 Roskilde, er på 6,8 ha og ligger i landzone.

På ejendommen ligger en række bygninger med et samlet grundareal på 591 m² ifølge BBR. I den nordlige ende af ejendommen er et moseområde, og nord/nordvest for ejendommen ligger en sø. Moseområdet og søen er begge omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 om beskyttede naturtyper.

Ejendommen er i sin helhed omfattet af Overfredningsnævnets kendelse af 10. marts 1980 om fredning af arealer ved Kattinge Vig i Roskilde og Lejre kommuner.^[4] Fredningens formål er at bevare områdets landskabelige og kulturhistoriske værdier og sikre de til området knyttede naturvidenskabelige interesser navnlig med hensyn til geologi samt plante-, fugle- og insektliv.

2.2 Den påklagede afgørelse

Fredningsnævnet for Østsjælland har den 23. juni 2022 i medfør af naturbeskyttelsesloven § 50, stk. 1, truffet afgørelse om bl.a. afslag på lovliggørende dispensation til bevarelse af beplantning på matr.nr. [PN1] Kongemarken, Roskilde Jorder.

Det fremgår af afgørelsen, at Roskilde Kommune har indsendt klagers ansøgning om fredningsnævnets tilladelse til at bevare tilplantning på ejendommen,

lovliggørelse af et allerede opført hesteskur på 110 m² og tilladelse til opførelse af en rytterstue på 35 m² på ejendommen. Der søges om dispensation til at bevare tilplantning i fire områder (område 1-4) på ejendommen.

Roskilde Kommune har i forbindelse med sin oplysning af sagen indhentet en udtalelse af 16. december 2020 om beplantningen på ejendommen fra forstkandidat Peter Friis Møller, der har gennemgået beplantningen i bl.a. de nævnte fire områder på ejendommen med henblik på at vurdere sandsynligheden for plantning/selvsåning af de enkelte træer og buske. Fredningsnævnet har desuden besøgt ejendommen den 18. august 2021.

Det fremgår af afgørelsen, at område 1 ligger umiddelbart nord for stuehuset og består af to delområder.

I den vestlige del af området er der plantet vilde løg, som kan tåle åbne arealer, mens der i delarealet mod øst dyrkes vilde løg, der har behov for meget læ. I dette område er der således plantet mange træer og buske.

Det fremgår af afgørelsen, at den landbrugsmæssige udnyttelse af ejendommen primært består i en nicheproduktion af udsædsmateriale af specielle miniløg. Der er tale om løgarter, der forekommer vildt i Danmark, og det er afgørende for produktionen, at løgafgrøden har gode læforhold, da de let knækker ned, hvorved småløgene drysser ned på jorden.

Det fremgår videre, at ansøger har oplyst, at bevoksningen på den østlige løgmark i område 1 er af afgørende betydning for nicheproduktionen af vilde løgarter, idet disse kræver læ. Plantningen er etableret som led i landbrugsdriften. Ansøger har endvidere oplyst, at op mod halvdelen af bevoksningen udgør naturlig, lovlig opvækst.

Roskilde Kommune har ifølge afgørelsen vurderet, at løgproduktionen falder uden for fredningens betegnelse "almindelig landbrugsdrift" efter fredningens § 2 a, og at den lægivende bevoksning er i strid med fredningens § 2 c, hvorfor begge forhold kræver fredningsnævnets dispensation.

Fredningsnævnet vurderer i afgørelsen, at selve løgproduktionen ikke er omfattet af fredningsafgørelsens betegnelse "almindelig landbrugsdrift", hvorfor produktionen kræver en dispensation, og nævnet vurderer, at der kan gives dispensation til produktionen af de forskellige typer af vilde løg.

Det fremgår desuden af afgørelsen, at fredningsnævnet vurderer, at den omtalte bevoksning i den vestlige del af området udgør en skovlignende, lægivende

bevoksning, og at denne er i strid med fredningens formål. Det fremgår, at nævnet ikke finder grundlag for at give dispensation til bevarelse af den lægivende bevoksning i område 1.

Det fremgår af afgørelsen, at område 2 befinder sig i ejendommens nordøstlige hjørne tættest på engene. I dette område har ansøgeren etableret en bevoksning af plantede og selvsåede bøgetræer med henblik på at hindre opvækst af sølvpoppe fra rodkud fra gamle sølvpopler tæt på arealet samt give læ til udegående husdyr om vinteren.

Det fremgår videre af afgørelsen, at ansøger har anført, at bevoksningen bør bevares af hensyn til flere fredede arter som gyvelkvæler, vedbendgyvelkvæler samt sandsynligvis skovhullæbe, flere arter af fredede padder, så som stor vandsalamander, løvfrø og spidssnudet frø. I området findes de fredede arter skrubbtudse og butsnudet frø og formentlig bestande af flagermus, som alle er optaget på naturbeskyttelseslovens bilag 3.

Roskilde Kommune har ifølge afgørelsen anført, at bevoksningen, der er ca. 24 meter bred, primært består af bøgetræer, enkelte ege og fuglekirsebær. En bræmme på op til 10 meter mod øst vil kunne betegnes som læhegn, mens den øvrige del af bøgeplantningen kræver dispensation, og det er kommunens vurdering, at ansøgers argument om, at bevoksningen er plantet for at undgå opvækst af sølvpoppe, ikke kan begrunde en dispensation, da bøgebevoksningen er med til at sløre landskabskonturer og forstærke den øgede tilgroning af området.

Det fremgår videre, at Roskilde Kommune har vurderet, at stor vandsalamander, butsnudet frø og skrubbtudse ikke væsentligt vil blive påvirket af, at beplantningen bliver fjernet, da der er mange levesteder til arterne i området. Kommunen anbefaler desuden, at Miljøstyrelsen meddeler tilladelse i henhold til artsfredningsbekendtgørelsen til, at bestanden af vedbendgyvelkvæler og skovhullæbe på [A1] fjernes, eventuelt på vilkår af, at disse forsøges flyttet til et andet område.

Det fremgår, at fredningsnævnet vurderer, at den mulige eksistens af flere fredede plante- og dyrearter ikke kan føre til, at fredningsafgørelsens formål om bevarelse af det åbne landskab ikke skal påses. Nævnet har tillagt det vægt, at Roskilde Kommune har vurderet, at der er mange levesteder for dyrearterne i nærområdet, og at det vil være muligt at flytte de fredede gyvelkvælere, skovhullæber mv. til andre områder.

Fredningsnævnet vurderer herefter, at bevoksningen i området fremtræder som en så markant bred bevoksning, at den slører landskabets konturer. Nævnet vurderer videre, at 10 m af bevoksningen formentlig vil kunne betragtes som læhegn. Nævnet vurderer således, at den del af bevoksningen, der overskrider 10 m i bredden, kræver dispensation. Nævnet finder, at denne del er i strid med fredningens formål.

Det fremgår af afgørelsen, at område 3 udgør en beplantning langs ejendommens sydlige og østlige matrikelskel. Klager har ifølge afgørelsen oplyst, at denne i 1999 etablerede et læhegn ca. 1 meter fra matrikelskellet mod øst af lavtvoksende læplanter og planter, der af hensyn til naboens udsigt kan beskæres, uden at vækstformen bliver skæmmet. Det fremgår videre, at der i det sydlige matrikelskel mod vejen er etableret et bredt bælte af blandede træer og buske.

Det fremgår af afgørelsen, at Roskilde Kommune har anført, at bevoksningen i en bredde af op til 10 meter fra vejkanterne vurderes at opfylde kriterierne for læhegn.

Det fremgår videre, at fredningsnævnet vurderer, at beplantningen udgør en blandet bevoksning, som ikke har karakter af læhegn og derfor ikke falder ind under fredningsafgørelsens § 2c om læhegn. Det er imidlertid fredningsnævnets opfattelse, at der kan gives dispensation til bevarelse af den nuværende bevoksning på nærmere fastsatte vilkår om, at bevoksningen holdes i en maksimal højde af 2 m.

Det fremgår af afgørelsen, at område 4 befinder sig i ejendommens sydvestlige hjørne i umiddelbar tilknytning til stuehuset og ejendommens haveareal og udgøres af en beplantning af bøgetræer fra 1990.

Det fremgår af afgørelsen, at klager har anført, at beplantningen udgjorde læhegn for et landbrugsareal i forbindelse med beplantningen.

Det fremgår videre, at fredningsnævnet efter besigtigelse lægger til grund, at bevoksningen befinder sig i ejendommens haveareal, der grænser op mod en mark, der tilhører naboen.

Det fremgår desuden, at fredningsnævnet vurderer, at den bevoksning, der befinder sig inden for 10 m af den daværende lovlige bebyggelse, er lovlig. Fredningsnævnet henregner et skur til den lovlige bebyggelse, der i øvrigt tæller stuehuse, driftsbygninger mv. Fredningsnævnet vurderer herefter, at øvrig

beplantning uden for 10 m fra disse bygninger skal fjernes, da de strider mod fredningskendelsens § 2 c.

Det fremgår endelig af afgørelsen, at der er ansøgt om lovliggørende dispensation til et læskur til heste på 110 m² og en rytterstue på 35 m².

Det fremgår videre, at fredningsnævnet vurderer, at der kan gives en lovliggørende dispensation til de to bygninger, idet klager dog ikke får beplantningsret på 10 m fra disse to bygninger efter fredningskendelsens § 2 c.

2.3 Klagens indhold

Klagers indhold er omfattende og som følge heraf kun gengivet i hovedtræk nedenfor. Alle oplysninger er dog indgået i nævnets behandling af sagen.

Klager har for så vidt angår område 1 anmodet om, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet præciserer, at det med dispensationen til produktion af vilde løg er tilladt generelt at have naturligt etablerede bestande af vilde planter på ejendommene i det fredede område, herunder vilde løg, og at fredningen ikke er til hinder for at udnytte vilde plantearter kommercielt.

Klager har desuden anført, at afgørelsen ikke har taget højde for, at halvdelen af beplantningen i området udgør lovlig selvsået bevoksning, der ikke kan kræves fjernet i medfør af fredningen.

Klager har på den baggrund anført, at afgørelsen bør ændres, så det fremgår, at afslaget på dispensation kun vedrører plantet bevoksning og ikke lovlig selvsået bevoksning, eller at afgørelsen ændres, så der gives dispensation til bibeholdelse af bevoksningen, som den er.

Klager har til støtte herfor anført, at bevoksningen må anses som et læhegn, at den plantede bevoksning isoleret set ikke medfører væsentlig påvirkning af det åbne landskab, og at der er konstateret forekomst af den beskyttede sommerfugleart natlyssværmer i bevoksningen.

Klager har for så vidt angår område 2 anført, at fjernelse af bevoksningen vil medføre naturlig opvækst af sølvpopler ved rodsrud i stil med den bevoksning, der i forvejen befandt sig i området på fredningstidspunktet. Klager har videre anført, at bølgebevoksningen udgør en genbeplantning af området, hvilket efter klagers opfattelse ikke udgør tilplantning i strid med fredningen. Afgørelsen bør

ifølge klager ændres, så der meddeles dispensation til bibeholdelse af områdets beplantning inklusive den del, der ikke udgør lovligt læhegn. Dispensation vil tilgodese beskyttelsen af de fredede gyvelkvælere, skovhullæber mv., der ifølge klager vokser i bevoksningen, og dispensation vil understøtte den landbrugsmæssige drift.

Klager har for så vidt angår område 4 anført, at bøgebeplantningen ikke befinder sig i ejendommens have, som fredningsnævnet har lagt til grund for sin afgørelse. Bøgebeplantningen befinder sig ifølge klager ikke op til det oprindelige læhegn, der adskiller haven fra landbrugsejendommen, men på den vestlige side af en mindre landbrugsmæssig græsmark og dermed i matrikelskellet mod naboens mark mod vest. Klager har anført, at Roskilde Kommunes sagkyndige bekræftede ansøgers forklaring herom.

Klager har på den baggrund anført, at bøgebeplantningen skal betragtes som et lovligt læhegn for den græsmark, der befinder sig mellem ejendommens have og bøgebeplantningen i område 4.

Klager har endelig anført, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet bør meddele klager en generel dispensation for bevarelse af beplantningen på ejendommen henset til, at der på ejendommen er forekomster af flere sjældne og fredede planter, dyr og svampe.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, kan fredningsnævnet meddele dispensation fra en fastsat eller foreslået fredningsbestemmelse, når det ansøgte ikke vil stride mod fredningens formål. Videregående afvigelser fra en fredning end nævnt i stk. 1 samt hel eller delvis ophævelse af en fredning kan efter stk. 5 kun foretages efter reglerne om gennemførelse af fredninger.

Ejendommen er omfattet af Overfredningsnævnets kendelse af 10. marts 1980 om fredning af arealer ved Kattinge Vig i Roskilde og Lejre kommuner.

Fredningens formål er at bevare områdets landskabelige og kulturhistoriske værdier og sikre de til området knyttede naturvidenskabelige interesser navnlig med hensyn til geologi samt plante-, fugle- og insektliv.

Af fredningens § 1 fremgår:

”§ 1. Bevaring.

Det fredede område skal bevares i dets nuværende tilstand.”

Af fredningens § 2 fremgår.:

”§ 2. Arealernes drift og pleje.

- a. Det følger af § 1, at arealerne må anvendes som hidtil. Almindelig landbrugsdrift på de eksisterende landbrugsarealer kan således fortsættes, og fredningen er ikke til hinder for sædvanlige driftsomlægninger. Overgang til gartneridrft eller pelsdyravl er derimod ikke tilladt. [...]
- b. Skovdrift på de eksisterende skovarealer kan ligeledes fortsættes, og fredningen er ikke til hinder for sædvanlige driftsomlægninger. [...]
- c. Det følger endvidere af § 1, at arealer uden for eksisterende skov ikke må tilplantes. Tilplantning er dog tilladt på arealer, der allerede er udlagt til have, samt inden for en afstand af 10 m fra eksisterende bebyggelse. Fredningen er heller ikke til hinder for, at der etableres læhegn i forbindelse med landbrugsdrift. [...]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at den ansøgte lovliggørende dispensation til bevarelse af beplantning på ejendommen i område 1 ikke er i strid med fredningens formål.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder desuden, at den ansøgte lovliggørende dispensation til bevarelse af den del af bøgebevoksningen på ejendommen i område 2, der ikke kan karakteriseres som et læhegn, heller ikke er i strid med fredningens formål.

Endelig finder Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at den ansøgte lovliggørende dispensation til bevarelse af bevoksning i ejendommens haveareal i område 4 ikke er i strid med fredningens formål.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at den nævnte beplantning i område 1, 2 og 4 er i strid med fredningsbestemmelsernes § 2 c, idet der er tale om tilplantning af arealer uden for eksisterende skov. Nævnet skal på den baggrund tage stilling til, om der kan meddeles dispensation fra fredningen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder efter en samlet vurdering, at der ikke er grundlag for at meddele dispensation til det ansøgte.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har lagt vægt på, at der er tale om en ansøgt dispensation fra en forbudsbestemmelse, der skal understøtte fredningens § 1 om at bevare området i sin tilstand på fredningstidspunktet. Videre har nævnet lagt vægt på, at fredningen tillader tilplantning på arealer, der er udlagt til have, samt inden for en afstand af 10 m fra eksisterende bebyggelse, ligesom fredningen ikke er til hinder for etablering af læhegn i forbindelse med landbrugsdrift, og der er således allerede med fredningen taget stilling til i hvilke almindeligt forekommende situationer, der kan tillades yderligere beplantning. Endelig har nævnet lagt vægt på hensynet til at undgå uønsket præcedens ved en dispensation til beplantning uden for arealer med eksisterende skov, idet dette vil kunne lede til yderligere tilplantning af de åbne arealer i det fredede område.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at der af de ovennævnte grunde heller ikke er grundlag for at meddele klager en generel dispensation til at bevare alle planter på ejendommen.

For så vidt angår klagers anmodning om præcisering af dispensationen til produktionen af de forskellige typer af vilde løg på ejendommen, bemærker Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet er klageinstans for fredningsnævnets afgørelser, og at fredningsnævnets afgørelse ikke har behandlet spørgsmålet om generel dispensation til produktion af vilde løg. Da nævnet kun kan behandle klager over konkrete afgørelser, må nævnet henvise klager til i første omgang at søge den pågældende dispensation ved fredningsnævnet.

Endelig bemærker Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at forekomsten af eventuelle beskyttede dyre- og plantearter, herunder bilag IV-arter, på ejendommen ikke kan føre til et andet resultat. Eventuel fysisk lovliggørelse af forholdene på ejendommen skal derimod ske under iagttagelse af bl.a. naturbeskyttelseslovens § 29 a.

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Fredningsnævnet for Østsjællands afgørelse af 23. juni 2022 om afslag på lovliggørende dispensation til at bevare beplantning på matr.nr. [PN1] Kongemarken, Roskilde Jorder.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] <https://www2.blst.dk/nfr/06224.00.pdf>

Lovområder:

NBL - fredningsområdet

